

Nr 60

Av herr **Werbros**, *angående skyldigheten att anordna enskilda skyddsrum.*

(Lika lydande med motion nr 42 i Första kammaren)

Alltsedan skyddsrumslagen av den 1 mars 1940 tillkom (SFS 119/1940) har frågan om skyldigheten att anordna enskilda skyddsrum varit föremål för tolkningssvårigheter och föranlett ett flertal besvär i olika instanser. Lagen har vid några tillfällen varit föremål för överarbetning, men detta har dock endast resulterat i en påbyggnad av de ursprungliga bestämmelserna som är mycket oklara. De större ändringar som skedde 1944, 1948 och 1960 har inte gjort tolkningarna lättare utan i många fall svårare, inte minst för den enskilde.

För att något påvisa hur svår en tolkning av nuvarande bestämmelser kan vara, vill jag endast hänvisa till 1960 års civilförsvarslag § 24 moment 1, 2:a stycket, som nu är gällande. Här föreskrivs att ägare av industriell anläggning skall vara skyldig att anordna skyddsrum. Vad avses med industriell anläggning? Skall bilverkstad, lagerbyggnad, plåtslageri, bageri m. m. räknas som industriell anläggning? Detta har blivit en tolkningsfråga, och bestämmelserna tolkas mycket olika i olika delar av landet.

I samma paragraf, moment 1, 5:e stycket, har lagen fått en sådan utformning, att det överläts till vederbörande länsstyrelse att utforma omfattningen av skyldigheten att anordna enskilda skyddsrum. Detta innebär att den enskilde kan behandlas mycket olika med hänsyn till i vilket län vederbörande är boende.

Under hänvisning till vad som ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att utredning måtte verkställas dels beträffande omfattningen av skyldigheten att anordna enskilda skyddsrum, dels att utformningen av § 24 i civilförsvarslagen omarbetas i sin helhet, så att den får en enhetlig tillämpning för hela landet.

Stockholm den 13 januari 1967

W. Werbro (fp)